Η πέμπτη δόση του δανείου και οι «αγανακτισμένοι» πολίτες (Σεβ. Μητροπ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 5 Ιουλίου, 2011

Παρακολουθούμε όλοι τίς συζητήσεις γιά τήν πέμπτη δόση τού δανείου πού θέλουμε νά εισπράξουμε από τήν Τρόϊκα, προκειμένου νά μήν καταρρεύση η οικονομία τής Πατρίδας μας. Κατ' αρχάς, παρατηρούμε ευχάριστα ότι όλοι μιλούν γιά τήν Πατρίδα καί τήν σωτηρία της, μιά έννοια πού τόν τελευταίο καιρό είχε ατονίσει χάριν τής παγκοσμιοποίησης καί τών αγαθών της. Χωρίς νά παραμελούμε τήν οικουμενικότητα, δέν πρέπει νά παραγνωρίζουμε τήν αξία τής Πατρίδος.

Έπειτα, τά σχετικά μέ τήν πέμπτη δόση τού δανείου μού υπενθύμισαν τήν δόση τού «ναρκωτικού» πού αναμένει μέ πολύ μεγάλη επιθυμία ο εξαρτημένος, τήν οποία δόση πρέπει νά λαμβάνη κατά διαστήματα γιά νά μήν εμφανισθούν τά συμπτώματα τής στέρησης, αλλά αυτό τόν αφήνει μέσα στόν κλοιό τής δουλείας. Ο καθηγητής Αντώνιος Κουτσελίνης δίνοντας τόν ορισμό τής εξάρτησης γράφει ότι ως εξάρτηση «νοείται μιά κατάσταση ψυχική ή καί φυσική ("σωματική") πού εμφανίζεται ως αποτέλεσμα τής επίδρασης ενός φαρμάκου σ' ένα ζωντανό οργανισμό καί χαρακτηρίζεται από μιά ποικιλία εκδηλώσεων, μέσα στίς οποίες περιλαμβάνονται πάντοτε η διάθεση γιά τήν συνέχιση λήψης τού φαρμάκου, μέ σκοπό τήν επανεκδήλωση τών φαρμακολογικών ενεργειών του ή αντίθετα τήν αποφυγή δυσάρεστων συμπτωμάτων πού μπορεί νά εκδηλωθούν, όταν δέν ληφθεί».

Δεδομένου ότι η εξάρτηση είναι σωματική, ψυχολογική καί ιδεολογική, σκέφθηκα ότι η ελπίδα καί η επιδίωξη τής λήψης τής πέμπτης δόσης θυμίζει έναν εξαρτημένο οργανισμό, πού είναι εθισμένος στά ψευδαισθησιογόνα-παραισθησιογόνα «ναρκωτικά», τά οποία «προκαλούν διαταραχές τής αντίληψης τού επιπέδου συνείδησης καί τού θυμικού». Έτσι, η αναμενόμενη οικονομική δόση υπενθυμίζει τήν κατάσταση ενός λαού πού είναι εξαρτημένος, πού έχει εθισθή στό φάρμακο καί, όταν τού τό παίρνουν, αντιμετωπίζει τά συμπτώματα τής στέρησης. Γιά νά θυμηθώ τόν Μαρκούζε, αυτό παραπέμπει στόν «μονοδιάστατο άνθρωπο» καί τήν «μονοδιάστατη κοινωνία», η οποία παραθεωρεί τό «ουσιώδες» τού βίου πού έχει σχέση μέ τό νόημα ζωής, πού δέν στηρίζεται στήν πλαστικότητα τών αναγκών καί τήν δουλοπρέπεια.

Τά ερωτήματα είναι πολλά: τόσα χρόνια, λοιπόν, ως λαός καί ως κοινωνία έχουμε

υποστή εξάρτηση σέ τέτοιες ανούσιες «ουσίες» πού προκαλούν ψευδαισθήσεις καί χρειαζόμαστε αλλεπάλληλες δόσεις; Καί θά περιμένουμε πάντοτε από τούς παγκόσμιους εμπόρους τών «ναρκωτικών ουσιών» νά μάς δίνουν τίς δόσεις γιά νά μήν υποστούμε τίς συνέπειες τής στέρησης; Τό πρόβλημα είναι οι δόσεις ή η απεξάρτηση καί η θεραπεία από τήν αναζήτηση ψευδαισθήσεων, παραισθήσεων μιάς ευτυχισμένης ζωής; Τελικά, χρειαζόμαστε «ευτυχία ή ελευθερία»;

Βλέπω τήν αντίδραση τών «αγανακτισμένων», αλλά καί «εξαγριωμένων» πολιτών καί δέν θέλω νά τήν ερμηνεύσω μέσα από τήν διαδικασία τής στέρησης, αλλά μέσα από τήν διαδικασία τής ελευθέρωσης από ποικίλες εξαρτήσεις πού μάς επιβάλλουν ξένα καί ντόπια οικονομικά κέντρα συμφερόντων καί ποικιλόμορφοι μηχανισμοί. Νομίζω ότι αναζητείται η ελευθερία από τόν φαύλο κύκλο τού ψεύδους, τών υποσχέσεων μιάς ευτυχισμένης ζωής, πού καί αυτή δέν έρχεται. Έχει κουρασθή ο κόσμος από τήν απόκρυψη τής αλήθειας πού γίνεται από αυτούς πού έπρεπε νά ενημερώνουν πλήρως τόν λαό, αλλά καί από τήν ανεργία καί τήν στέρηση τών αναγκαίων γιά τήν βιολογική ζωή.

Πάσχει όμως καί η κοινωνία μας. Η διαφθορά έγινε μέρος τού κοινωνικού καί οικονομικού συστήματος καί δέν φαίνεται ελπίδα διόρθωσης. Γνωρίζω ότι στό μέσον τής οικονομικής κρίσης δέν γίνονται οικονομικοί έλεγχοι, οι οποίοι έχουν διαταχθή πρό πολλών ετών, δέν καταβάλλονται οφειλόμενα πρόστιμα στό Κράτος, μηνύονται στά δικαστήρια έντιμοι υπάλληλοι πού τόλμησαν νά αποδώσουν ευθύνες, ενώ άλλοι υπάλληλοι πού έκαναν τά πάντα νά μήν επιστραφή στό Κράτος ΦΠΑ επιβραβεύονται μέ θέσεις γιά νά εισπράξουν τούς φόρους από τόν λαό! Ζούμε σέ μιά κοινωνία πού κολυμπάει στό ψέμα καί τήν υποκρισία. Τιμωρούνται απλοί πολίτες πού οφείλουν ελάχιστα ποσά καί παραμένουν ατιμώρητοι καί ελεύθεροι όσοι υπήρξαν αιτία νά δαπανηθή τό δημόσιο χρήμα. Από τήν άλλη πλευρά μερικοί πολιτικοί σκέπτονται ακόμη τό πολιτικό κόστος. Εδώ καταρρέει ο οικονομικός καί κονωνικός ιστός τής Πατρίδας μας καί ακόμη οι πολίτες υπολογίζονται ως ψήφοι.

Σκέπτομαι, όμως, μέ απλότητα καί ενδεχομένως μέ αφέλεια: Γιατί η υπεύθυνη κυβέρνηση δέν καλεί σέ συναγερμό όσους γνωρίζουν τήν οικονομική κατάσταση τής χώρας, δηλαδή τούς πρώην πρωθυπουργούς, τούς πρώην υπουργούς οικονομικών, τούς πρώην διευθυντάς τραπεζών, τούς ειδήμονες καθηγητές, επιτυχημένους επαγγελματίες κλπ., ώστε νά βρεθή διέξοδος από τήν κρίση μέ γνώση, αποφασιστικότητα, δικαιοσύνη καί ρεαλισμό; Στήν περίπτωση τού πολέμου γίνονται επιστρατεύσεις όσων μπορούν νά φέρουν όπλα. Στήν δική μας περίπτωση δέν πρέπει νά γίνη τό ίδιο;

Επειδή άρχισα τό άρθρο αυτό μέ τό παράδειγμα τού εξαρτημένου από εξαρτησιογόνες ουσίες μπορώ νά τό κλείσω μέ τήν σκέψη ότι η εξάρτηση δέν αντιμετωπίζεται μέ δόσεις, αλλά μέ μέτρα καταστολής πού πρέπει νά ληφθούν εναντίον τών εμπόρων

τών «ναρκωτικών», πού αφιονίζουν τόν λαό μέ στόχους ευημερίας, μέ τήν συνεχή θεραπεία απεξάρτησης τών εξαρτημένων από πλαστικές καί ψεύτικες ανάγκες καί μέ τόν αγώνα γιά δικαιοσύνη καί κοινωνική επανένταξή τους, δηλαδή τήν δημιουργία μιάς κοινωνίας πού στηρίζεται στήν αλήθεια, τήν ελευθερία καί τήν δικαιοσύνη. Καί κυρίως απαιτείται προσπάθεια απομάκρυνσης όλων από ποικιλόμορφες παραισθήσεις καί ψευδαισθήσεις, έστω καί άν αυτό κοστίζη.

Πάντως σήμερα υπάρχει αγωνία στόν λαό όχι μόνον από τίς επιπτώσεις τής κρίσης, αλλά καί από τήν απόκρυψη τής αλήθειας. Άν κάποιος παρακολουθή όλες τίς δηλώσεις τών πολιτικών καί τίς καταγράφει ισχυρώς στήν μνήμη του, θά διαπιστώση ότι πάσχουν από αλήθεια, γιατί λέγονται εντελώς αντίθετα πράγματα σέ διαφορετικές χρονικές στιγμές. Γι' αυτό σήμερα χρειάζονται ηγέτες πού μέ θάρρος νά λένε τήν αλήθεια στόν λαό καί όχι νά τόν παραμυθιάζουν καί νά τόν εμπαίζουν, νά προτείνουν λύσεις μέ εντιμότητα καί νά αντιμετωπίσουν μέ γενναιότητα τά θέματα πού συνδέονται μέ τήν κρίση. Ισχύει καί εδώ τό ρητό: «η αλήθεια μεγάλη καί ισχυροτέρα παρά πάντα» (Α' Έσδρα, δ', 35).–

(Πηγή: "Εκκλησιαστική Παρέμβαση" Ιούν. 2011)

Διαβάστε περισσότερα κείμενα του Σεβασμιωτάτου πατώντας εδώ